

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/49/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114233054
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114233054.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: AB 1 B. V., registračné číslo: 56007043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 93, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín p r o t i žalovanému: J. O., X.. X.X.XXXX, L. J. XX, o zaplatenie 2187,29 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 950,56 eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,05% ročne od 4.10.2014 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 18.12.2014 sa domáhal zaplatenia sumy 2.187,29 Eur, kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 20,58 Eur za obdobie od 4.10.2014 do 10.12.2014 a za ďalšie obdobie teda od 11.12.2014 do zaplatenia žiadal priznať úrok z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 5,05% ročne. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu dňa 27.2.2013, ktorou mu bol poskytnutý úver vo výške 2000 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný úver riadne nesplácal, došlo k jeho zosplateniu listom zo dňa 17.9.2014. Žalovaná suma predstavuje istinu vo výške 67,96 Eur, úrok vo výške 255,35 Eur, zosplatenú istinu vo výške 1777,18 eur, poistenie bill protection 25,60 Eur, upomienku vo výške 60 eur a poplatok za možnosť zmeny splátky vo výške 1,20 Eur.

Žalovanému bola doručená žaloba dňa 2.5.2015, doposiaľ sa k nej nevyjadril a ani na pojednávanie napriek tomu, že predvolanie mu bolo doručené 23.7.2015 sa nedostavil bez ospravedlnenia. Súd preto s použitím § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol v neprítomnosti oboch účastníkov s poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p., pričom právny zástupca žalobcu svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie úverovou zmluvou zo dňa 27.2.2013, úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a s., výpisom čerpania, splátok a úhrad, výzvou k splateniu úveru zo dňa 17.9.2014, oznámením o postúpení pohľadávky, poštovými podaciami hárkami a zistil tento skutkový stav:

Dňa 27.2.2013 bola uzavretá písomná zmluva medzi veriteľom - obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. a žalovaným ako dlžníkom. Je predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 2.000 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť 66 mesačnými splátkami po 76,48 Eur. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 32,91%, RPMN je uvedené v rozpätí od 41,4% do 43,5%, uvedená je aj priemerná

hodnota RPMN vo výške 18,86%. Dohodnutý bol aj poplatok za vedenie účtu 2,49 Eur, a ako lehota splatnosti je uvedených 66 mesiacov po poskytnutí úveru. Vyčíslená bola aj celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 4606,80 eur.

Ako vyplýva z výpisu čerpania, splátok a úhrad, žalovaný vykonal poslednú splátku dňa 5.5.2014 a celkovo zaplatil z tohto úverového vzťahu sumu 1049,44 Eur.

Spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. vyzvala žalovaného listom zo dňa 17.9.2014 k splateniu celého úveru vo výške 2187,29 Eur najneskôr do 15. dní od odoslania tejto výzvy. Z pripojeného poštového podacieho hárku vyplýva, že tento list žalovanému bol poslaný poštou.

V úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. v hlave 7 bolo dohodnuté ukončenie úverovej zmluvy a konkrétne podľa § 3 písm. a/ klient bol povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace.

Neskôr bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok medzi obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, pričom v žalobe sa uvádza dátum zmluvy zo dňa 17.9.2014 a v oznámení o postúpení pohľadávky dátum zmluvy zo dňa 12.9.2012, teda súd nemal za preukázané, keďže príslušná zmluva o postúpení pohľadávok nebola predložená, kedy vlastne bola uzavretá. Žalobca však pripojil písomné oznámenie o postúpení predmetnej pohľadávky žalobcovi, pričom toto oznámenie urobil postupca listom zo dňa 27.11.2014, ktorý zasielal žalovanému poštou, ako to opäť vyplýva z poštového podacieho hárku.

Aktívna legitímácia žalobcu vyplýva z § 524 a násl. OZ.

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.1.2013 do 9.6.2013).

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. f/ je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru

pod písm. j/ ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

pod písm. k/ je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálnoekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálnoekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je.

Súd bol toho názoru, že v zmluve nepochybne chýba údaj o konečnej splatnosti úveru, nakoľko ten je v zmluve stanovený len počtom mesačných splátok, čo je nepostačujúce. Počet splátok totiž nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014).

V zmluve chýba aj obligatórna náležitosť zakotvená pod písm. k/ vyššieho citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu so spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013, ale aj rozsudku Krajského súdu v Prešove 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Žiline 8Co 549/2014 z 30.12.2014.

Pokiaľ ide o uvedenie RPMN, v danom prípade tento údaj nebol uvedený v zmluve určito, pretože je uvedené len jeho rozpätie od 31,2% do 32,4% s poznámkou, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru a že klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Toto tvrdenie žalobcu súd považuje za zavádzajúce, pretože podľa názoru súdu výšku RPMN nemôže ovplyvniť konkrétny deň poskytnutia úveru a preto nič nebránilo tomu, aby v spomínanej zmluve bola uvedená presná hodnota RPMN. Súd zároveň dodáva, že nepochybne nebola naplnená povinná náležitosť zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona, keďže v zmluve mali byť uvedené aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN a to nepochybne v zmluve absentuje.

V dôsledku chýbajúcich vyššie citovaných obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je teda potrebné poskytnutý úver s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný by preto mal vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru, t.j. 2000 Eur, a keďže doposiaľ mu zaplatil 1049,44 Eur, jeho dlh predstavuje sumu 950,56 Eur. Súd preto zaviazal žalovaného len k zaplateniu tejto istiny a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania, na ktoré má žalobca nárok podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaný sa dostal do omeškania po zosplatnení úveru listom zo dňa 17.9.2014 dňom 4.10.2014 v súlade s § 565 OZ a dohodnutými zmluvnými podmienkami (15. deň od odoslania výzvy). K uvedenému dňu výška úrokov z omeškania činila 5,05% p.a. Súd teda priznal úroky z omeškania odo dňa 4.10.2014 a teda sankčný úrok súd nekapitalizoval tak, ako to urobil žalobca v žalobe, pričom pre súd bolo rozhodujúce, že úroky z omeškania žalobca uplatnil od 4.10.2014, takže v súlade s dispozičnou zásadou súd priznal úroky z omeškania od uvedeného dátumu, ale len z prisúdenej istiny.

Už len pre úplnosť súd dodáva, že podľa jeho názoru veriteľ nedostatočne zisťoval schopnosť žalovaného splácať úver, keďže jeho bonitu zistil len tým spôsobom, že nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť a jeho mesačný príjem predstavuje 300 Eur. Len tieto dva údaje nie sú postačujúce pre vyvodenie záveru o bonite dlžníka. Potrebné je zisťovať aj pravidelné výdavky dlžníka, pretože až po ich zohľadnení možno dospieť k záveru, či vzhľadom na príjem (ktorý navyše v prípade žalovaného je minimálny) bude dlžník schopný úver splácať. Preto k záveru o bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru je potrebné dospieť aj z poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z..

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, avšak ten bol v konaní neúspešný vo väčšej časti uplatneného nároku, preto mu náhrada trov konania neprislúcha.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.